4-25061659-12-5r-05052025
Dosar nr.5r-2213/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia
Cu participarea:
Contravenientei Ghimpu Galina

a examinat în ședință publică contestația depusă de Ghimpu Galina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 și a deciziei de sancționare din 12.04.2025, adoptate în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional al RM, -

a c o n s t a t a t:

La data de 12.04.2025 agentul constatator OSS al SP-1 al IP Ciocana al DP mun. Chișinău, comisar Cioban Olesea a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 în privința cet. Ghimpu Galina în baza art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, aflându-se în mun. Chișinău, str. Vasile Varzaru, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" al băncii comerciale "Promzvyazibank", personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești) care nu i se cuveneau, pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al referendumului din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 în baza art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional al RM, contravenientului Ghimpu Galina i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 din 12.04.2025 în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional al RM, la data de 22.04.2025 Ghimpu Galina a depus în instanța de judecată contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 și a deciziei de sancționare din 12.04.2025, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

În motivarea contestației se indică că nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, consideră că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. Menționează că agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal în lipsa totală a unor mențiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare. Procesul-verbal

este întocmit necalitativ, iar fapta contravențională nu este clară, scrisă neciteț. Acuzațiile care i-au fost aduse precum că ar fi primit bunuri materiale pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și a referendumului în toamna anului 2024, în realitate sunt niște acuzații nefondate și neprobate, care se bazează doar pe presupuneri și interpretări abuzive ale legii. Agentul constatator nu a indicat circumstanțe importante pentru stabilirea faptelor, nu a demonstrat cum și prin ce modalitate dânsa personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în ruble rusești, care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane. Nu a indicat nici un element esențial al contravenției - cine este acel alegător concret căruia i-a trimis banii și nu este indicată concret și exact ce sumă de bani în ruble rusești a fost transferată precum și la ce dată a avut loc tranzacția respectivă, fapt inadmisibil în cadrul înaintării unor acuzații privind coruperea electorala pasivă. Totodată, agentul constatator nu a probat faptul că mijloacele financiare au fost transmise anume pentru acest scop, nu a probat intenția. În afară de prezența unor presupuneri și deducții eronate, nu este probat nici un element al faptei contravenționale.

În temeiul celor enunțate, consideră că procesul-verbal din 12.04.2025 este totalmente ilegal și neîntemeiat, deoarece activitatea de constatare a faptei contravenționale a fost efectuată cu încălcarea flagrantă a prevederilor normelor procesului contravențional, Constituției RM, Convenției CEDO, cu privire la desfășurarea procesului contravențional în termeni rezonabili, prezumția nevinovăției, asigurarea dreptului la apărare, accesul liber la justiție etc.

Referitor la desfășurarea procesului contravențional în termeni rezonabili urmează de remarcat faptul că timpul săvârșirii faptei este indicată perioada 01.08.2024 - 22.10.2024, raportul privind inițierea procesului contravențional a fost înregistrat la IGP al DP Chișinău, doar la data de 08.04.2025, iar decizia de sancționare a fost adoptată la data de 12.04.2025.

După cum rezultă din conținutul raportului nr.198 din 10.04.2025 (f.d.12), acest act n-a fost adoptat în baza constatărilor personale și a probelor acumulate de către inspectorul Cioban Olesea, dar conform actelor de constatare efectuate și a probelor acumulate de IGP al DP Chișinău.

Solicită declararea nulă a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din motivele:

1. Procesul-verbal nu conține, fapta contravențională, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.
2. Fapta contravenientului nu întrunește elementele constitutive ale contravenției;
3. Faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din conținutul procesului-verbal din 12.04.2025 rezultă că acest act a fost emis de către agentul constatator în prezența contravenientului și al unui martor fictiv, colaborator de poliție, fără a fi specificate integral datele de identitate a martorului asistent, precum și numărul de telefon al acestuia.

Analizând minuțios conținutul procesului-verbal, raportat la probatoriul administrat, este evident că agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multiaspectuală și sub toate aspectele privind faptele supuse examinării. Consideră că încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de probă conform articolului 93 alin.(2) din Codul de procedură penală.

Referitor la probarea efectului produs (consecințelor) contravenționale, indică că la materialele cauzei contravenționale nu este anexat absolut nici un înscris (act de evaluare) care ar

confirma faptul că prin intermediul telefonul care aparține cet. Ghimpu Galina au fost efectuate careva tranzacții financiare, mai mult ca atât că nu este identificat nici cel puțin modelul și numărul telefonului prin intermediul căruia se pretinde că au fost efectuate careva tranzacții financiare.

Aceste circumstanțe, duc, în mod individual, fără a mai fi necesară constatarea altor elemente, la lipsa componenței de contravenție prevăzută de art.47/1 alin.(1) Cod Contravențional, or, în ipoteza în care nu sunt probate consecințele contravenționale incriminate manifestate prin transfer de surse financiare în ruble rusești, făptuitorul nu poate fi atras la răspundere contravențională pentru comiterea acestei contravenții, deoarece fapta contravenientului nu întrunește elementele constitutive ale contravenției imputate. Analizând probele prezentate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, concluzionăm că, în cadru cauzei contravenționale nu este dovedită fapta imputată cet. Gimpu Galina de a pretinde, a primi sau a accepta bani, nu este indicată locul, timpul, metoda și mijloacele utilizate, participarea acesteia la comiterea contravenției de a pretinde, a primi sau a accepta bani din care considerente, cu referire la dispoziția art.461 coroborată cu cea a art.441 alin.(1) lit.a) Codul Contravențional, procesul contravențional respectiv necesită a fi încetat din motivul lipsei faptului contravenției și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prezentă în ședință contravenienta Ghimpu Galina a menționat că fapta care-i este incriminată, personal nu a săvârșit-o. Menționează că în conținutul procesului verbal care este întocmit neciteț, nu este indicată persoana care a beneficiat de transferul de surse financiare în ruble rusești, de asemenea, nu este indicat telefonul prin intermediul căruia au fost efectuate aceste transferuri, fapt care dovedește că a fost acuzată pe nedrept de comiterea unei activități contravenționale. Probele care sunt anexate la materialele dosarului nu au nici o legătură cu fapta care îi este incriminată, pur și simplu niște încheieri, ordonanțe, adoptate în conținutul cărora dânsa personal nu este vizată nici sub un aspect, de drept sau de faptă. Procesul-verbal a fost adoptat cu încălcarea drepturilor mele procesuale, deoarece raportul prezentat confirmă că informația la Inspectoratul de Poliție Ciocana a fost transmisă oficial pe 10.04.2025, iar dânsa a fost audiată pe data de 12.04.2025, fără a-i explica dreptul de a invita un avocat pentru apărarea drepturilor sale procesuale.

A menționat că a fost învinuită precum că ar fi primit bunuri materiale pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și a referendumului în toamna anului 2024, în realitate sunt niște acuzații nefondate și neprobate, care se bazează doar pe presupuneri și interpretări abuzive ale legii. Solicită să fie declarate probe inadmisibile, deoarece sunt lipsite de orice relevanță juridică și faptică, datorită lipsei legăturii de cauzalitate cu acuzațiile înaintate ei personal în cadrul procesului contravențional, motiv din care a refuzat să semneze procesul-verbal contravențional, considerând că este abuziv.

În ședința de judecată de examinare a contestației OSS al SP-1 al IP Ciocana al DP mun. Chișinău, comisar Cioban Olesea fiind legal citată (f.d.28), nu s-a prezentat, însă printr-o cerere depusă prin intermediul cancelariei instanței la data de 15.05.2025 a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d.31).

Potrivit art.455 alin.(2) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a

procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere că în ședința de judecată agentul constatator nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în lipsa acestuia.

Cercetând probele în ședința de judecată, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația ca fiind întemeiată, de a anula procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, și de a înceta procesul contravențional din considerentele ce succed.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.2 Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Conform art.448 alin.(1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

În ședința de judecată s-a constatat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 din 12.04.2025 Ghimpu Galina a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art.47^1 alin.(1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenda în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei.

Din materialele dosarului rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost adoptate și înmânate contravenientei la 12.04.2025, contestația a fost depusă și înregistrată la data de 22.04.2025 cu numărul de intrare 2089, fapt confirmat prin ștampila Inspectoratului de Poliție Ciocana, astfel că contestația este înaintată în termenul prevăzut de lege.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod Contravențional, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Instanța reține că în cauza CEDO Anghel vs Romania (Hotărârea din 04 octombrie 2007, par.50) cu referire la cauza Ozturk împotriva Germaniei (Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr.73, pag.19, par.52), Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art.6 alin.(1) din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În paragraful 51 din aceeași hotărâre Curtea a menționat că în ciuda naturii bănești a sancțiunii efectiv aplicate reclamantului, suma sa mică şi natura civilă a legii de pedepsire a contravenției respective, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. În acest sens, s-a făcut referire la caracterul general a normei de incriminare şi la caracterul sancțiunii prevăzute de aceasta.

În aceeași cauză, stabilind violarea art.6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al polițistului C.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudențiale, instanța de judecată reține că agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional nu s-a prezentat în fața instanței de judecată şi nici nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează cet. Ghimpu Galina a avut loc şi implicit că acesta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională (procesul-verbal cu privire la contravenție).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. Ghimpu Galina i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional – pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Se reține că potrivit art.425 Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În ședința de judecată s-a constatat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 din 12.04.2025, se pretinde că în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, Ghimpu Galina aflându-se în mun. Chișinău, str. Vasile Varzaru, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" al băncii comerciale "Promzvyazibank", personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești) care nu i se cuveneau, pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al referendumului din toamna anului 2024.

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia.

Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei "acuzații" în materie

"contravențională", cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale.

Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o "acuzație" în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993, CEDO a statuat că "(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Deopotrivă, în cauza Mulosmani contra Albaniei nr.29864/03 din 08.01.2014, Curtea reiterează că dispozițiile art.6 alin.(3) lit.a) indică necesitatea de a acorda o atenție deosebită notificării "acuzației" pârâtului. Particularitățile infracțiunii joacă un rol esențial în procesul penal, deoarece din momentul în care au fost desemnați, suspectul este înștiințat în mod oficial cu privire la baza factuală și juridică a acuzațiilor împotriva sa (a se vedea Kamasinski împotriva Austriei, hotărârea din 19 decembrie 1989, seria A nr.168, pct.36-37, §79). Articolul 6 §3 lit.a) din Convenție oferă pârâtului dreptul de a fi informat nu numai despre "cauza" acuzației, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază acuzația, ci de asemenea, caracterizarea juridică acordată acestor acte. Aceste informații ar trebui să fie detaliate (a se vedea Pélissier și Sassi împotriva Franței [GC], nr.25444/94, §51, CEDO 1999-II).

Revenind la circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată reține că potrivit procesului-verbal contravențional întocmit de agentul constatator, în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, Ghimpu Galina aflându-se în mun. Chișinău, str. Vasile Varzaru, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" al băncii comerciale "Promzvyazibank", personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești) care nu i se cuveneau, pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al referendumului din toamna anului 2024, prin ce i se incriminează că a comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.10 Cod Contravențional constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Astfel, art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional prevede sancțiune pentru pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În acest sens, instanța explică că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional, este formată din acțiunea ilegală, sub forma de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează interpretarea legii contravenționale, în condițiile în care în hotărârea Schimanek vs Austria, 01 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența şi doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă şi previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr.36 din 19 aprilie 2018 (a se vedea pct.31).

Așadar, lui Ghimpu Galina i se impută că a primit mijloace bănești în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul referendumului și alegerilor prezidențiale.

Fiind audiată de către agentul constatator la data de 12.04.2025, Ghimpu Galina a comunicat că refuză să dea careva declarații, totodată indicând că este membri al Partidului Liberal din 2004, nu a transmis nimănui datele cardului său, nu cunoaște despre nimic despre banca "Promzvyazibank" PSB, nu a primit nici un bănuț prin intermediul aplicației "PSB", nu cunoaște despre aplicația "BOT Telegram", nu a înregistrat pe nimeni în aplicația "BOT Telegram", nu a primit nici o indicație referitoare la scrutinul electoral, nu i s-a promis nici o sumă bănească, nu are nici o tangență cu partidul lui Ilan Șor și la scrutinul electoral din 20.10.2024 nu a participat (f.d.10).

Instanța de judecată reține că în calitate de probe agentul constatator a anexat mai multe înscrisuri, și anume: raportul Șefului interimar al Secției securitate publică a IP Ciocana, comisar principal Barbos Andrei din 10.04.2025 (f.d.12); o filă A4 ce conține informații referitoare la cet. Ghimpu Galina, IDNP-ul și numărul de telefon al acesteia, domiciliul ei, fără a fi specificată sursa obținerii acestei informații (f.d.13); solicitarea Șefului DP mun. Chișinău, comisar-șef Garaz Marin din 08.04.2025 (f.d.14); copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 și copia mandatului judecătoresc, prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (f.d.16-17); copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024 și copia mandatului judecătoresc, prin care s-a autorizat efectuarea măsurilor speciale de investigații colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" privind aplicația mobilă cu identificatorul "PSB", în cadrul cauzei penale nr.2023970322 (f.d.18-19); copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024 (f.d.20); copia ordonanței din 22.10.2024 privind efectuarea măsurilor speciale de investigații colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" privind aplicația mobilă cu

identificatorul "PSB" (f.d.21); copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 și copia mandatului judecătoresc, prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (f.d.22); copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024 (f.d.23); copia ordonanței privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024 (f.d.24).

Reieșind din conținutul și analiza înscrisurilor prezentate de agentul constatator drept probe, instanța de judecată atestă că aceste înscrisuri se referă la cauza penală nr.2023970322 pornită în baza art.181³, art.243 alin.(3) lit.a) și b) Cod Penal în privința lui Șor Ilan, iar o legătură cauzală între aceste înscrisuri și învinuirea adusă lui Ghimpu Galina nu a fost demonstrată.

Subsecvent, încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de probă conform art.93 alin.(2) din Codul de procedură penală. Consemnarea măsurilor speciale de investigație trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, care trebuie să includă datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor constatate și a acțiunilor întreprinse. De asemenea, procesul-verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri. în definitiv conținutul proceselor verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații trebuie să corespundă prevederilor art.260 - 261 din Codul de procedură penală.

Conform art.93 alin.(4) din același cod, datele obținute prin activități speciale de investigație pot fi admise ca probe numai dacă au fost administrate și verificate prin mijloacele prevăzute expres de lege.

La caz, aceste date nu au fost analizate în mod efectiv, nefiind prezentate stenograme, rapoarte de conținut, expertize sau alte mijloace care să confirme autenticitatea și pertinența rezultatelor.

Urmează de accentuat că înscrisul anexat la f.d.13, și anume: o filă A4 ce conține informații referitoare la cet. Ghimpu Galina, IDNP-ul și numărul de telefon al acesteia, domiciliul ei, nu poate fi reținut și apreciat drept probă în cadrul prezentei cauze contravenționale, or, acesta nu corespunde rigorilor legale, întrucât nu este indicată direct sursa obținerii acestor informații (*din care bază de date oficială, cu aplicarea semnăturii persoanei responsabile și a ștampilei instituției corespunzătoare*), pertinența acestuia la învinuirea adusă persoanei, precum și caracterul probator și indubitabil care ar confirma vinovăția persoanei în cele imputate.

Totodată, nu a fost probat faptul că Ghimpu Galina ar deține aplicația "PSB", precum și rulajul mijloacelor financiare din contul deținut de aceasta la banca respectivă.

Conform învinuirii aduse lui Ghimpu Galina prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 din 12.04.2025, la rubrica "fapta contravențională" agentul constatator a indicat destul de vag fapta imputată, și anume că "*în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, aflându-se în mun. Chișinău, str. Vasile Varzaru, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" al băncii comerciale "Promzvyazibank", personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble ruseşti) care nu i se cuveneau, pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral şi al referendumului din toamna anului 2024*", fără a preciza concret data și locul

comiterii faptei, or, la caz este indicată o perioadă de timp de 10 luni și *****, locația nefiind stabilită, iar fapta imputată Galinei Ghimpu ar fi fost comisă la o dată incertă când Codul Contravențional nu prevedea răspundere pentru o asemenea faptă și nu o califica drept contravenție, or, norma legală imputată, și anume art.47[1] a fost introdus în Codul Contravențional prin Legea nr.230 din 31.07.2024, care a intrat în vigoare din 15.08.2024.

Prin urmare, cercetând probele în ședința de judecată, instanța constată că la materialele dosarului contravențional lipsește dovada că Ghimpu Galina a primit mijloace bănești necuvenite prin intermediul băncii ruse "Promzvyazibank" PSB în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul referendumului și alegerilor prezidențiale, la procesul-verbal cu privire la contravenţie nefiind anexate care probe, astfel vinovăția persoanei în comiterea faptei contravenționale nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.

Instanța reține că pertinentă este şi jurisprudența CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale şi aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alți termeni, atâta timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo.*

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că: "27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...] 36. În același sens, Curtea reține că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo)".

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

Astfel, prezumția nevinovăției şi exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 §2 din CEDO şi ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 §1 (a se vedea mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord din 17 decembrie 1996, §68).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil "în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o

anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Instanța de judecată trebuie să adopte hotărârea respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Așadar, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește nefondate concluziile agentului constatator aferente vinovăției cet. Ghimpu Galina în comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional și denotă lipsa faptului contravenției imputate, ceea ce constituie temei de anulare a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului.

Art.461 Cod Contravențional stabilește că în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445 CC al RM, instanța încetează procesul contravențional.

Conform prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod Contravențional al RM, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

386497 și decizia de sancționare din 12.04.2025 contravin rigorilor legale, motiv pentru care urmează a fi anulate.

Reieșind din motivele de fapt și de drept mai sus constatate, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația lui Ghimpu Galina, a anula procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 și decizia de sancționare din 12.04.2025 și a înceta procesul contravențional în cauza respectivă.

Urmare, în temeiul art.art.425, 441, 443, 445, 448, 461-462 Cod Contravențional al RM, instanţa de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de Ghimpu Galina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 și a deciziei de sancționare din 12.04.2025.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 și decizia de sancționare din 12.04.2025, prin care Ghimpu Galina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa contravențională amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul sumei de 37 500 lei.

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui Ghimpu Galina din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**